

แผนพัฒนาท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเมือง
อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลตอนเมืองจัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๙ หมู่ที่ ๑๔ บ้านเนินพัฒนา ตำบลตอนเมือง อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอสีคิ้ว อยู่ห่างจากจังหวัดนครราชสีมา ๘๕ กิโลเมตร และห่างจากที่ว่าการอำเภอสีคิ้ว ๔๑ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดกับตำบลและอำเภอต่างๆ ดังนี้

ด้านทิศเหนือ แนวเขตติดต่อกับอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี และตำบลห้วยบง อำเภอด่านขุนทด

ด้านทิศใต้ แนวเขตติดต่อกับตำบลหนองน้ำใส อำเภอสีคิ้ว

ด้านทิศตะวันออก แนวเขตติดต่อกับตำบลหนองหญ้าขาว อำเภอสีคิ้ว

ด้านทิศตะวันตก แนวเขตติดต่อกับอำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

๑.๒ เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลตอนเมือง มีพื้นที่ประมาณ ๑๒๓ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๗๖,๘๗๕ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย

ใช้ปลูกพืชไร่และไม้ผลส่วนสภาพพื้นที่มีลักษณะราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ ใช้ทำไร่

สภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาดและลอนชัน ใช้ปลูกพืชไร่ ไม้ผล เป็นพื้นที่ป่าไม้และภูเขา มีเขาเหวตาบัวตลอดแนวทางทิศตะวันตก แหล่งน้ำที่สำคัญได้แก่ มาบขี้เหล็ก

และห้วยหินลับไหลผ่านทางตอนเหนือและห้วยลาดใหญ่ไหลผ่านตอนกลางของพื้นที่

๑.๔ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของตำบลตอนเมือง จัดอยู่ในลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน (Tropical monsoonclimate) ซึ่งแบ่งได้ ๓ ฤดู ได้แก่

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน	พฤษภาคม	ถึงเดือน	ตุลาคม
โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านทะเลและตะวันตก ทำให้มีอากาศชุ่มชื้นและฝนตกชุก				

ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน	ถึงเดือน	กุมภาพันธ์
โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ			

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนมีนาคม ถึง เดือนเมษายน ซึ่งมีอากาศร้อนและอบอ้าว

๒ ด้านการเมือง การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง ตำบลดอนเมือง ประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน ๑๖ หมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน	สมาชิกสภา อบต.	หมายเหตุ
๑	ไพรสาณ	นายสมคิด เมืองเส		
๒	หนองแขวง	นายรุ่งโรจน์ ดีจันทิก		
๓	บุคา	นายนฤตล เต้อยจันทิก		
๔	ดอนเมือง	นายสุเวศน์ ยวนนา		
๕	นาหว้า	นายอภิเดช ไผ่จันทิก		
๖	ชัยกระสังข์	นายพิทักษ์ เพี้ยชัย		
๗	ลาดใหญ่	นายประเชิญ หล่อนจันทิก		
๘	ปางโก	นายรุ่งโรจน์ รานอก		
๙	ชัยพยุ่ง	นายแพ คงจันทิก		
๑๐	สุขสำราญ	นายธีรพงษ์ สำเนากลาง		
๑๑	ผาแดง	นายสมส่วน จิตรจันทิก		
๑๒	ผาชมพู	นายสิริวัฒน์ หล่อนจันทิก		
๑๓	หนองปรือ	นายพิเชษฐ์ งามพานิชกิจ		
๑๔	เนินพัฒนา	นายสุรพล เลิศกลาง		
๑๕	เลิศมงคล	นายสืบวงศ์ ฉลาด		
๑๖	ลาดอุดม	นางกองทุน สอนพรม		

๓ ประชากร

๓.๑ สถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน แยกรายพื้นที่ ระดับตำบล

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	ไพรสาณ	๑๖๐	๑๕๐	๓๑๐	๙๑
๒	หนองแขวง	๕๒๔	๕๑๗	๑,๐๔๑	๓๕๔
๓	บุคา	๒๔๕	๒๕๖	๕๐๑	๑๘๕
๔	ดอนเมือง	๓๐๑	๒๙๒	๕๙๓	๒๒๘
๕	นาหว้า	๓๖๘	๓๓๔	๗๐๒	๓๐๖
๖	ชัยกระสังข์	๒๙๖	๒๖๓	๕๕๙	๒๑๙
๗	ลาดใหญ่	๒๒๔	๒๒๐	๔๔๔	๑๗๒
๘	ปางโก	๓๙๕	๓๗๐	๗๖๕	๒๘๒
๙	ชัยพยุ่ง	๑๕๒	๑๕๑	๓๐๓	๙๕
๑๐	สุขสำราญ	๑๔๓	๑๒๘	๒๗๑	๗๙
๑๑	ผาแดง	๒๑๐	๑๗๒	๓๘๒	๑๒๖
๑๒	ผาชมพู	๑๒๓	๑๑๓	๒๓๖	๙๗
๑๓	หนองปรือ	๒๐๕	๒๐๖	๔๑๑	๑๑๑
๑๔	เดินพัฒนา	๑๘๕	๑๙๑	๓๗๖	๑๐๙
๑๕	เลิศมงคล	๒๓๓	๒๓๑	๔๖๔	๑๓๙
๑๖	ลาดอุดม	๑๓๘	๑๓๓	๒๗๑	๘๕
รวม		๓,๙๐๒	๓,๗๒๗	๗,๖๒๙	๒,๖๗๘

ข้อมูลจาก สำนักงานทะเบียนอำเภอสีคิ้ว ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๔ สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ที่	(๑) ชื่อโรงเรียน (สังกัด สพฐ.)	จำนวนนักเรียน	หมายเหตุ
		รวม	
๑	นาหว้าไทรประชาคม	๘๕	
๒	ประชาราษฎร์สามัคคี	๑๔๘	
๓	บ้านปางโก	๖๐	
๔	บ้านดอนเมือง	๑๔๒	
๕	รามวิทยาประชานุสรณ์	๑๐๕	
๖	หนองแขวงพิทยาคม	๑๕๙	
รวม		๗๐๖	
	(๒) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก		
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ดอนเมือง	๗๘	
รวม		๗๓๘	

(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔)

ที่	(๓) กศน. ตำบลดอนเมือง	จำนวนนักเรียน (คน)	หมายเหตุ
๑	ประถมศึกษา	๖	
๒	มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๖	
๓	มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๘	
รวม		๔๐	

(ข้อมูล ณ ๙ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓)

หมายเหตุ จัดตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยความร่วมมือจาก
ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสีคิ้ว

๔.๒ ด้านสาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองแขวง จำนวน ๑ แห่ง
(ตั้งอยู่ ณ บ้านหนองแขวง หมู่ที่ ๒)

ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๖ หมู่บ้าน (ทุกหมู่บ้าน)

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

-

๔.๕ ด้านสังคมสงเคราะห์

- สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๑,๐๓๒ คน
- สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการ จำนวน ๑๗๙ คน
- สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๕ คน

ข้อมูลจากฐานการจ่ายเบี้ยยังชีพ อบต.ดอนเมือง ณ วันที่ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๕ ระบบบริการขั้นพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง/สายทางมีถนนที่ได้รับการลงทะเบียนคุมทางหลวงท้องถิ่น จำนวน ๑๗ สาย ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อสายทาง	ระยะทางตลอดสาย(กม.)	รหัสสายทาง	หมายเหตุ
๑	ถนนสายบ้านเดินพัฒนา – ตลาดใหญ่	๕.๗๕	นม.ถ.๑๔๔-๐๒	
๒	ถนนอบต.ดอนเมือง –บ้านซักระสังข์	๑๒.๓๕	นม.ถ.๑๔๔-๐๑	
๓	ถนนสายบุคา – ปางโก	๑๘.๑๙	นม.ถ.๑๔๔-๐๓	
๔	ถนนสายผาแดง – แยกต่างระดับบ้านปางโก	๔.๓๗	นม.ถ.๑๔๔-๐๗	
๕	ถนนสายหนองแขว – ปางละกอ	๔.๒	นม.ถ.๑๔๔-๐๑	
๖	ถนนสายหนองแขว –โคกรวก	๑.๗๗๕	นม.ถ.๑๔๔-๐๙	
๗	ถนนสายหนองแขว – เลิศมงคล	๖.๘๑	นม.ถ.๑๔๔-๐๔	
๘	ถนนสายนาหว่า – บุคา	๔.๑๕	นม.ถ.๑๔๔-๐๘	
๙	ถนนสายนาหว่า – ไพรสาลี	๑.๖๒๕	นม.ถ.๑๔๔-๐๖	
๑๐	ถนนสายผาชมพู – ผาชมพูวิ	๓.๑๔	นม.ถ.๑๔๔-๐๕	
๑๑	ถนนสายซักระสังข์ – คุ่มหัวเขา	๑.๘	นม.ถ.๑๔๔-๐๓	
๑๒	ถนนสายวะระเวียง – ทางหลวง ๒๒๕๖	๒.๒๐	นม.ถ.๑๔๔-๐๕	
๑๓	ถนนสายดอนเมือง – ตลาดใหญ่	๔.๓๐๐	นม.ถ.๑๔๔-๐๐	

๑๔	ถนนสายตอนเมือง – วยาว	๓.๐๐	นม.ถ.๑๔๔-๐๗	
๑๕	ถนนสายปางโก – ท่าพลู	๒.๒๐	นม.ถ.๑๔๔-๐๖	
๑๖	ถนนสายสุขสำราญ – ลาดอุดม	๓.๐๐	นม.ถ.๑๔๔-๑๒	
๑๗	ถนนสายบ้านลาดใหญ่ - บ้านผาชมพู	๓.๑๔	นม.ถ.๑๔๔-๐๖	
รวม		๘๔.๓๓		

๕.๒ การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน แต่ไม่ครบทุกหลังคาเรือน (หลังคาเรือนที่ออกไปตั้งบ้านเรือนอยู่ในไร่ / นา ที่ระบบไฟฟ้าหมู่บ้านไม่ครอบคลุม) ซึ่งมีอยู่เป็นส่วนน้อย คิดเป็นประมาณร้อยละ ๐.๐๑ ของครัวเรือนในเขตตำบลตอนเมืองทั้งหมด

๕.๓ การประปา

ระบบน้ำประปาในเขตพื้นที่ตำบลตอนเมือง เป็นระบบประปาผิวดิน ซึ่งมีครอบคลุมทุกหมู่บ้าน แต่ไม่ครบทุกหลังคาเรือน (ซึ่งเป็นครัวเรือนที่ออกไปตั้งบ้านเรือนที่อยู่ในไร่/นา ที่ระบบน้ำประปาหมู่บ้านไม่ครอบคลุม) คิดเป็นประมาณร้อยละ ๐.๐๑ ของครัวเรือนในเขตตำบลตอนเมือง

๕.๔ โทรศัพท์

ประชาชนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือ ในพื้นที่ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์คลองไผ่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ ห่างจาก อบต.ตอนเมือง ประมาณ ๑๘ กิโลเมตร แต่ที่นิยมใช้บริการมากที่สุด คือ ไปรษณีย์สี่คิ้ว เนื่องจากมีบุรุษไปรษณีย์เดินทางมาให้บริการถึงที่

๖ .ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ ด้านการเกษตร เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเมือง มีประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีพื้นที่การเกษตร (ข้อมูลที่ลงทะเบียนการปลูกพืช ณ สำนักงานเกษตรอำเภอสี่คิ้ว) จำนวน ๙๓๙ ครัวเรือน จำนวน ๑,๓๐๗ แปลง คิดเป็นพื้นที่ ๑๙,๔๑๔ ไร่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ที่	ประเภทพืชที่ปลูก	จำนวนครัวเรือน	จำนวนแปลง	จำนวนไร่	หมายเหตุ
๑	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๓๘๗	๕๗๔	๙,๐๔๗	
๒	มันสำปะหลัง	๒๗๕	๓๔๒	๔,๔๔๐	
๓	อ้อยโรงงาน	๒๗๗	๓๙๑	๕,๙๒๗	
รวม		๙๓๙	๑,๓๐๗	๑๙,๔๑๔	

และ พืชอื่นๆ เช่น ผักชี ไม้ผล ฯลฯ แต่ไม่ได้ไปลงทะเบียน

๖.๒ การประมง ไม่มีเกษตรกรประกอบอาชีพการประมง

๖.๓ การปศุสัตว์ ในพื้นที่มีอาชีพเสริม ในการเลี้ยงสัตว์ เช่น เลี้ยงแพะ เลี้ยงไก่ เลี้ยงโค เลี้ยงกระบือ ฯลฯ

๖.๔ การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวที่คาดว่าจะสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ตำบลดอนเมืองในอนาคต ได้แก่ บริเวณจุดตั้งกังหันลม บ้านผาชมพู บุกา และทอดยาวไปตามแนวเขาถึง ตำบลหนองน้ำใส โดยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลดอนเมือง ๑๐ ตำบล และ พื้นที่ตำบลหนองน้ำใส ๑๐ ตำบล

มีสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ แต่ยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก

เนื่องจากขาดการพัฒนาและส่งเสริมอย่างจริงจัง ประกอบไปด้วย ผาจุฬา (บ้านบุกา) น้ำตกเหวเสมา (บ้านชัยกระสังข์) ผาชมพู (บ้านผาชมพู)

๖.๕ อุตสาหกรรม

ในพื้นที่ไม่มีการทำอุตสาหกรรม

๖.๖ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

-

๖.๗ แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่เป็นภาคเกษตรกร แต่มีแนวโน้มว่าจะลดน้อยลง และมีการว่าจ้างแรงงานจากภายนอกพื้นที่เข้ามาทำงานการเกษตรภายในพื้นที่

๗ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ **การนับถือศาสนา** ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๙.๙ นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอื่น ๆ เช่น คริสต์ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑

วัด จำนวน ๑๑ แห่ง

๑. วัดบ้านไพรสาณีย์ หมู่ที่ ๑
 - ๒ วัดปากกิตติภาวนาราม บ้านหนองแขว หมู่ที่ ๒
 - ๓ วัดบุคคาสามัคคีธรรม บ้านบุคา หมู่ที่ ๓
 - ๔ วัดบ้านดอนเมือง หมู่ที่ ๔
 - ๕ วัดนาหว้าชมพุนิเวศน์ บ้านนาหว้า หมู่ที่ ๕
 - ๖ วัดบ้านชัยกระสังข์ หมู่ที่ ๖
 - ๗ วัดลาดใหญ่วนาราม บ้านลาดใหญ่ หมู่ที่ ๗
 - ๘ วัดบ้านปางโก หมู่ที่ ๘
 ๙. วัดสุขสำราญ หมู่ที่ ๑๐
 - ๑๐ วัดบ้านผาแดง หมู่ที่ ๑๑
- สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่
- ๑ สำนักสงฆ์บ้านเดินพัฒนา หมู่ที่ ๑๔
- โบสถ์ - แห่ง

ประเพณีและงานประจำปี

- (๑) ช่วงเดือน มีนาคม มีประเพณีบวงสรวงอนุสาวรีย์ย่าโม (องค์จำลอง) บ้านดอนเมือง
- (๒) ช่วงเทศกาลสงกรานต์ งานแห่พระและสรงน้ำผู้สูงอายุ
- (๓) ช่วงออกพรรษา ประเพณีตักบาตรเทโว เป็นประจำทุกปี
- (๔) ช่วงเดือน ๖ ทุกหมู่บ้านจะมีการเลี้ยงตาปู่บ้าน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น คือ

- (๑) กลุ่มภาษาโคราช
- (๒) กลุ่มภาษาอีสาน (ลาว)
- (๓) ภาษาเขมร (บ้านไพรสาณีย์ บางส่วน)

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ ป่าไม้ ในเขตพื้นที่ตำบลดอนเมือง มีพื้นที่ ป่าไม้ ๒ แห่ง คือ

๑ ป่าดงพญาเย็น

๒ ป่าบ้านหนองแขว

โดยมีพื้นที่สภาพป่า ในปี ๒๕๖๐ เนื้อที่ ๑๘,๘๑๑ ไร่

(ข้อมูลจากสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๘ (นครราชสีมา)

๘.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ

ไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติ (เป็นแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเองทั้งหมด)

๘.๓ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	๓	แห่ง
บ่อน้ำตื้น	-	แห่ง
บ่อยก	๕	แห่ง
ระบบประปาหมู่บ้าน	๑๖	แห่ง
ระบบประปาภูเขา	-	แห่ง

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ : ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่การพัฒนาคนไทยให้มีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ของประเทศ ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพ สิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการ ให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของ ประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาโลกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศ เพื่อยกระดับฐาน รายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการ พัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง บริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการ ยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความ มั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้าน

การปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้าง จิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่ เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มาจากเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและ ภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและ ทันทั่วถึงด้วยเหตุนี้การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่

๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและ การให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนา จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๓.๑.๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ นวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๓.๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุค ใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการ เตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้าง หลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓.๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งใน เชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการ สาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิด กว้างและเป็นธรรม

๓.๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดัน ให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบ นิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน ภายในปี๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๓.๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อ การเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อ การเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล หมายความว่าพัฒนา เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับ

เคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิด การทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้ อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมายเหตุ ซึ่งเป็น การบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับ ความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมายเหตุทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติดังนี้

๓.๒.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของ

อาเซียน ๓.๒.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขัน

ได้ หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบดีได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓.๒.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๒.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมายเหตุการพัฒนา กับเป้าหมายหลัก แสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมายเหตุการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึง ปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมายเหตุแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมายเหตุไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและการพัฒนาเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.การพัฒนาสำหรับโกลบอลใหม่	๓.การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	๔.การเปลี่ยนผ่านการผลิตและการบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	๕.การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่
๑.เกษตรและการเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน ๓.ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔. การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕. ประตุการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ ๖.อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล ๗.วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งและแข่งขันได้ ๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๑.เกษตรและการเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน ๓.ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔. การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕. ประตุการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ ๖.อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล ๗.วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งและแข่งขันได้ ๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๙. ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม ๑๒ กำลังสมรรถนะสูง	๑.เกษตรและการเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน ๔. การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕. ประตุการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ ๗. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งและแข่งขันได้ ๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๙. ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม ๑๐.เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๒ กำลังสมรรถนะสูง ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ	๑. เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน ๓. ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔. ประตุการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์ ๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๑.ภัยธรรมชาติและความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๑. เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๔. การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๒ อิเลคทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๑.ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๑๒ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ

แผนภาพ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

❖ หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตรเดบิต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อ สิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรอง ตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตทางการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่งภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่

๒.๖ มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำข้ามชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์ เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่ม เกษตรกร เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่

๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดีตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจ ชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่

๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

❖ หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อ ปี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนากิจการเดินทางการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกิน อันดับที่ ๒๕
ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย ไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกิน
อันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการ
ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่ เกินอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวน
นักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจาย
โอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี(ค่าเฉลี่ย ถ่วง
น้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ
๑๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่

๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

❖ หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ซึ่งหมายถึงจำนวน จด
ทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงาน แบตเตอรี่และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์
เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐
คันคิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า
๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปีหรือ
อัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุน
เทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามา เป็น แรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของ ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

❖ หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มใน สินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุก ตัวชี้วัด มีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

❖ **หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค** เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการ นานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปีหรือ ๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปีหรือ ๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของ ปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่า ร้อยละ ๑๑

❖ **หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน**

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการ ภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชน ของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายใน ปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับ การขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความ
เข้มแข็ง ขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่าง
น้อย ๓ ราย ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี๒๕๗๐ โดย ๑
ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวน
ประชากรไทยภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำ ให้บริการ
ดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี๒๕๗๐

❖ **หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และ
สามารถ แข่งขันได้**

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและ
แข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม
(มาตรา ๓๓)ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ สัดส่วน
วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม
เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปีและ สัดส่วน
การเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐
ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี
๒๕๗๐มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทาง การค้า พ.ศ. ๒๕๖๐จำนวนเฉลี่ยไม่
น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปีและมีสัดส่วนของจำนวน เรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม
เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้เป็นปัจจุบันและทั่วถึง เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับ และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๒๐ ในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อ มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๕ ในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัว เฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัว เฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมี ประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

❖ หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัว เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโต ของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมี มูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการ ลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทและเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการ ลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการ กระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้ มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อ การเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

❖ หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถหลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ภายในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ลดลงร้อยละ ๒๐ เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติโดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติดังนี้ ๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก (๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕๐ ๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน (๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม (๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐ จ่ายสมทบ เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ (๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดย กฎหมายแรงงาน ๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย (๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔ (๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาว ด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

❖ หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถ สนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์พื้นที่ป่าและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน อ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นโดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อ การใช้ประโยชน์ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มี สัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายใน ปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

❖ หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของ ประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของ การบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ)ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ระดับประเทศและระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่ม เปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัย ธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการ

จัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทา ผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
ครอบคลุมทุก พื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมใน การ
ส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและ
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทาง การเกษตร
และภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกัน ภัยต่อ

**❖ หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา
แห่งอนาคต**

เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ
โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมี ภูมิคุ้มกันต่อการ
เปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะ
นักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่ม เป็น
ร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และ
สามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของภาคเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้น ร้อย
ละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการศึกษานานาชาติมี
คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปีที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

❖ หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ดัชนีทุนมนุษย์และดัชนีการให้บริการภาครัฐ ออนไลน์ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/ แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาค (ยุทธศาสตร์การพัฒนาคะวันออกเฉียงเหนือ)

- ๑ ยุทธศาสตร์ข้าว
- ๒ ยุทธศาสตร์ด้านความรู้ และเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตร
- ๓ ยุทธศาสตร์การเพิ่มผลผลิตอ้อย
- ๔ ยุทธศาสตร์การเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลัง
- ๕ ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมการเกษตร
- ๖ ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถการค้าชายแดน
- ๗ ยุทธศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว
- ๘ ยุทธศาสตร์ด้านตลาดท่องเที่ยว
- ๙ ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐานและความเชื่อมโยงโลจิสติกส์
- ๑๐ ยุทธศาสตร์พลังงานทดแทน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์)

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Position)

- ๑ เป็นแหล่งสินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัย
- ๒ เป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓ เป็นแหล่งผลิตพลังงานทดแทนที่สำคัญ

วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรม”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูปอาหาร

๒ การยกระดับการท่องเที่ยว

๓ การส่งเสริมและพัฒนาการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ระบบโลจิสติกส์ภูมิภาคอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ “โคราช เมืองหลวงแห่งภาคอีสาน”

เป้าประสงค์

- ๑ พัฒนาจังหวัด เป็นเมืองรองรับการเจริญของภาคอีสาน มุ่งสู่การเป็นเมืองน่าอยู่
- ๒ พัฒนาสังคมทั่วถึงและยั่งยืน
- ๓ พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่ง พลังงานสะอาด และศูนย์กระจายสินค้ารองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่สังคมอาเซียน
- ๔ พัฒนาสินค้าเกษตรสีเขียวและอาหารปลอดภัยมุ่งสู่ครัวโลก
- ๕ เสริมสร้างอุตสาหกรรมสะอาดและการท่องเที่ยวสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดนครราชสีมา

๑. ส่งเสริม พัฒนา และ ยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๒. ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อ ยกระดับเศรษฐกิจ การ ท่องเที่ยว การค้า การ ลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขต เศรษฐกิจพิเศษ
๓. เสริมสร้างและพัฒนา คน ชุมชน เมือง และ ยกระดับการบริหารจัดการ ภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง
๔. ยกระดับบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล และยั่งยืน
๕. ยกระดับด้านความ มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์อปท.ในเขต จังหวัดนครราชสีมา (พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๗๐)

- ๑ ยุทธศาสตร์ด้าน โครงการตามแนว พระราชดำริ
- ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๓ ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนา เศรษฐกิจ
- ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาเมือง
- ๕ ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ

๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเมือง คือ

“ เกษตรกรเพิ่มรายได้ ก้าวไกลทางการศึกษา พัฒนาสังคม การคมนาคมสะดวก”

๒.๒ **ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเมือง ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้**

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการท่องเที่ยว

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑ พัฒนาตำบลตำบลตอนเมือง ให้เป็นท้องถิ่นที่มีความสะดวก ปลอดภัย ด้านการสาธารณสุข โภค การคมนาคม/ขนส่ง เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต
- ๒ พัฒนาแหล่งน้ำ ให้มีความเพียงพอในการเกษตรกรรม ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี
- ๓ พัฒนาสังคมให้ทั่วถึง เพื่อเป็นสังคมที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
- ๔ พัฒนาอาชีพเสริมของประชาชนในพื้นที่/ดำเนินตามแนวทางพระราชดำริ/ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น
- ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ส่งเสริมประชาธิปไตยและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
- ๖ ส่งเสริม/ อนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ และเกิดความสมดุลมากที่สุด
- ๗ พัฒนาการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จัก

๒.๔ ตัวชี้วัด ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด ๑ ร้อยละของประชาชนที่ใช้เส้นทางด้วยความสะดวก ปลอดภัย เพิ่มขึ้น

๒ ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึง

๓ ร้อยละของครัวเรือนที่ประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลดลง

๔ ไม่มีอุบัติเหตุบริเวณจุดแยก/จุดเสี่ยง

๓ ปริมาณน้ำเข้าสระเพิ่มขึ้น

๖ ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น

๗ ร้อยละของครัวเรือนที่มีความปลอดภัยในการใช้เส้นทางสัญจรไป-มา ช่วงเวลากลางคืน

๘ ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึง

๙ ร้อยละของครัวเรือนที่มีความพึงพอใจด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพิ่มขึ้น

๑๐ ประชาชนทุกหมู่บ้าน มีน้ำประปาที่มีคุณภาพใช้

๑๑ ไม่มีอุบัติเหตุบริเวณหน้าโรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๑๒ ร้อยละของจำนวนสิ่งปลูกสร้างเพิ่มขึ้น

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ

ตัวชี้วัด ๑ ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง

๒ ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านที่มีแหล่งสำหรับผลิตระบบประปาอย่างทั่วถึง

๓ ร้อยละของแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม

ตัวชี้วัด ๑ ร้อยละของเด็กเล็กในพื้นที่ที่เข้ารับการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๒ ร้อยละความพึงพอใจด้านสถานที่ ศพด. อบต.ตอนเมือง เพิ่มขึ้น

๓. ร้อยละความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ศพด. อบต.ตอนเมือง เพิ่มขึ้น

๔ ร้อยละความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ศพด. อบต.ตอนเมือง เพิ่มขึ้น

- ๑ ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ
- ๒ ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีส่วนร่วมในกิจกรรม อบต.เพิ่มขึ้น
- ๓ ร้อยละของผู้ติดเชื้อ HIV ที่ได้รับการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ
- ๔ ร้อยละของผู้พิการที่ได้รับการจ่ายเงินสงเคราะห์
- ๕ ร้อยละของผู้ยากไร้/ผู้ด้อยโอกาส ที่ได้รับการสงเคราะห์
- ๖ ร้อยละของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพ
- ตัวชี้วัด ๑ ร้อยละของผู้ตั้งครุฑไม้พร้อมลวดลง
- ๒ ร้อยละของ อปพร. ที่ได้รับการเพิ่มประสิทธิภาพ
- ๓ ร้อยละของประชาชนที่เป็นไข้เลือดออกในพื้นที่ลดลง
- ๔ ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการปลูกฝังให้มีจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม
- ๕ ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพระพุทธศาสนาเพิ่มขึ้น
- ๖ ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเสพติดเพิ่มขึ้น
- ๗ ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาเพิ่มขึ้น
- ๘ ร้อยละของบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการศึกษาต่อครบทุกคน
- ๙ ผู้ประสบสาธารณภัยครบทุกครัวเรือน
- ๑๐ จำนวนสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน
- ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
- ตัวชี้วัด ๑. ร้อยละของครัวเรือนที่ดำเนินการตามแนวทางพระราชดำริเพิ่มขึ้น
- ๒ ร้อยละของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนเพิ่มขึ้น
- จำนวนโครงการ/กิจกรรมเฉลิมตามแนวพระราชดำริ
- ๔ จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมเพิ่มขึ้น
- ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ตัวชี้วัด ๑ ความพร้อมของศูนย์ข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างระดับอำเภอเพิ่มขึ้น
- ๒ ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการประชาคม พัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
- ๓ ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม/การจัดงานวันสำคัญต่าง ๆ
- ๓ ร้อยละความพึงพอใจด้านสถานที่ของผู้รับบริการเพิ่มขึ้น
- ๕ ร้อยละความพึงพอใจด้านการบริการ(เจ้าหน้าที่) ของผู้รับบริการเพิ่มขึ้น
- ๖ ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น
- ๗ ร้อยละของผู้นำชุมชน/พนักงาน/เจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมโครงการทัศนศึกษาดูงานเพิ่มขึ้น
- ๘ ร้อยละของบุคลากรที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น
- ๙ พนักงานจ้างที่ได้รับการสมทบประกันสังคมครบทุกคน (ตามหลักเกณฑ์)
- ๑๐ จำนวนเงินที่จ่ายสมทบ กบพ. ครบตามหลักเกณฑ์
- ๑๑ การปฏิบัติงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑ ร้อยละของโครงการจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๒ ร้อยละของผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้รับการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น

๓ ร้อยละของครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะอย่างถูกสุขลักษณะ

๔ ไฟป่าไม่เกิดขึ้นในพื้นที่

๕ จำนวนบ่อที่มีการพังทลายของหน้าดินลดลง

๖ พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น สิ่งแวดล้อมเกิดความสมดุล

๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด ๑ บูรณาการโครงการทางพระพุทธศาสนากับหน่วยงานราชการในพื้นที่ครบทุกหน่วยงาน

๒ ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพิ่มมากขึ้น

๓ จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับการอุปถัมภ์จากครบทุกหมู่บ้าน

๔ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น

๕ จำนวนหมู่บ้านที่มีประเพณีท้องถิ่น ได้รับการส่งเสริมเพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑ เพื่อให้ตำบลดอนเมือง เป็นท้องถิ่นที่มีความสะอาด ปลอดภัย ด้านการสาธารณสุข โภค การคมนาคม / ขนส่ง เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

๒ เพื่อให้มีแหล่งน้ำเพียงพอในการเกษตร ประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น

๓ เพื่อให้สังคมเป็นสังคมที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน สังคมมีความสุข

๔ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มและนำแนวทางตามแนวพระราชดำริมาใช้ในการดำรงชีวิต ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

๕ เพื่อให้การบริหารอย่างโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น

๖ เพื่อให้ธรรมชาติคงความสมดุลมากที่สุด

๗ แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จัก ประชาชนมีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยว

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

๑ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ และการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขตชุมชน และท้องถิ่น

๒ การสาธารณสุข โภคและการก่อสร้างอื่นๆ

๓ การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่าง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๔ การจัดการและดูแลสถานีส่งน้ำทั้งทางบกและทางน้ำ

๕ การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ

กลยุทธ์ ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

๑ ส่งเสริมเชื่อมโยงการชลประทาน ก่อสร้างฝาย ทำนบกั้นน้ำ ขุดลอก ขุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ และกระจายการใช้ประโยชน์

๒ ก่อสร้างระบบแหล่งน้ำขนาดใหญ่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคม

กลยุทธ์ ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์ ดังนี้

๑ การจัดการศึกษา

- ๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบูรณาการกับการศึกษา
- ๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีความพร้อมทั้งทางกายภาพและใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
- ๑.๓ ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ และยกวิทยฐานะให้สูงขึ้น
- ๑.๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาตามหลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
- ๑.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒ การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV
๓. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ลดอุบัติเหตุจากรถทางบก/ทางน้ำ
- ๔ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การรักษาพยาบาล การเสริมสร้างดูแลสุขภาพประชาชน และการ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรค
- ๕ การป้องกัน การแพร่ระบาดของปัญหายาเสพติด
- ๖ การรณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม/จริยธรรม แก่ประชาชนในท้องถิ่น
- ๗ การสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๑ ส่งเสริมกิจการพาณิชย์และการลงทุน / ตลาดเพื่อการพาณิชย์
๒. เสริมสร้างเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
- ๓ ส่งเสริมอาชีพ/พัฒนาสินค้าชุมชน/ตลาดชุมชน/ร้านค้าชุมชน
- ๔ เพิ่มความเข้มแข็งด้านการเกษตรกรรม/สินค้าชุมชน
- ๕ เสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุกๆ ด้าน ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี
- ๒ การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง
- ๔ ส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ ในท้องถิ่นและชุมชน
- ๒ การบริหารจัดการ / ส่งเสริม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่สืบไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนารายได้จากการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การเป็นศูนย์กลางฝึกอบรม กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ
๒. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนา โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

- ๓ ค้นหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- ๔ พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการเข้าแหล่งท่องเที่ยวและป้ายบอกทาง
- ๕ การเพิ่มศักยภาพสินค้าและบริการ/การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและการเพิ่มมัคคุเทศน์ท้องถิ่น
๖. การพัฒนาผู้มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว
๗. สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว/ศูนย์ประสานการท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเมือง ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟู พัฒนาการจัดการบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาการศึกษา อันเป็นรากฐานต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพการพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเมือง จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ไว้ ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	การพัฒนาสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	การพัฒนาเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๗	การพัฒนาการท่องเที่ยว

๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.ดอนเมือง	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดนครราชสีมา	ยุทธศาสตร์จังหวัด นครราชสีมา	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓	แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ปี	หมายเหตุ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเมือง	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อ ยกระดับเศรษฐกิจ การ ท่องเที่ยว การค้า การ ลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขต เศรษฐกิจพิเศษ	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการพัฒนาการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ระบบโลจิสติกส์ ภูมิภาค อาเซียน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ไทยเป็น ประเทศชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การปรับสมดุลและการ พัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาแหล่งน้ำ	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงการตาม แนวพระราชดำริ	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล และยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขันเกษตร อุตสาหกรรม และการแปรรูป อาหาร	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ไทยเป็น ประเทศชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ความเข้มแข็งภาคเกษตร และความมั่นคงของของ อาหารและพลังงาน	
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเมือง	ยุทธศาสตร์ ๓ เสริมสร้าง และพัฒนา คน ชุมชน เมือง และ ยกระดับการบริหาร จัดการ ภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ระบบโลจิสติกส์ภูมิภาค อาเซียน	ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่ และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิโตอย่าง มั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและลด ความเหลื่อมล้ำในสังคม	

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.ดอนเมือง	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓	แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ปี	หมายเหตุ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อ ยกระดับเศรษฐกิจ การ ท่องเที่ยว การค้า การ ลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขต เศรษฐกิจพิเศษ	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขันการเกษตร อุตสาหกรรมและการแปรรูป อาหาร	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ไทยมี วิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มี ศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพในการ แข่งขัน	
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารราชการตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้าง และพัฒนา คน ชุมชน เมือง และ ยกระดับการบริหาร จัดการ ภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการพัฒนาการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ระบบโลจิสติกส์ ภูมิภาค อาเซียน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑๓ ไทยมี ภาครัฐที่ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบ โจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ	
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ ๔ ด้านการพัฒนาเมือง	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล และยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การกพัฒนาขีดความสามารถ ในการแข่งขันเกษตร อุตสาหกรรม และแปรรูป อาหาร	ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ไทยมี เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอน ต่ำ	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโต คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.ดอนเมือง	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓	แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ปี	หมายเหตุ
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนา เมือง	ยุทธศาสตร์๒ ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อ ยกระดับเศรษฐกิจ การ ท่องเที่ยว การค้า การ ลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขต เศรษฐกิจพิเศษ	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ไทยเป็น จุดหมายของการท่องเที่ยวที่ เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	-บริหารงานทั่วไป -บริหารงานคลัง	บริหารทั่วไป	สำนักงานปลัด กองคลัง	กองคลัง สำนักงานปลัด
		-บริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา	การศึกษา	กองการศึกษาฯ	สำนักงานปลัด
		-ไฟฟ้าและถนน	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	สำนักงานปลัด
๒	พัฒนาแหล่งน้ำ	-ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	สำนักงานปลัด
๓	พัฒนาสังคม	-งานระดับก่อนวัยเรียนและ ประถมศึกษา	การศึกษา	กองการศึกษา	สำนักงานปลัด
		-บริหารทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณสุข	สาธารณสุข	สำนักงานปลัด	กองการศึกษา
		-สวัสดิการสังคมและสังคม สงเคราะห์ฯ	สังคมสงเคราะห์	สวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด
		-งบบกลาง	งบบกลาง	สวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด
		-บริหารทั่วไปเกี่ยวกับการสร้าง ความเข้มแข็งชุมชน	สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	สำนักงานปลัด	กองสวัสดิการสังคม
๔	พัฒนาเศรษฐกิจ	-สวัสดิการสังคมสงเคราะห์	สังคมสงเคราะห์	สวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด
๕	บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	-บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	กองสวัสดิการสังคม
		-บริหารทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรม และการโยธา	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	สำนักงานปลัด
		-งบบกลาง	งบบกลาง	สำนักงานปลัด	กองสวัสดิการ
		-บริหารทั่วไปเกี่ยวกับสังคม สงเคราะห์	สังคมสงเคราะห์	สวัสดิการสังคม	กองสวัสดิการ
๖	การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	-บริหารทั่วไปเกี่ยวกับการสร้าง ความเข้มแข็งชุมชน	สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	สำนักงานปลัด	กองสวัสดิการ
		-ส่งเสริมการเกษตร	การเกษตร	สวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด
		-อนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้	การเกษตร	สวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด
๗	พัฒนาการท่องเที่ยว	-บริหารทั่วไปเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	ศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา	สำนักงานปลัด

